

AIN KARIM

ZPRAVODAJ FARNOSTI OSTRAVA-ZÁBŘEH

ÚNOR 2014

ROČNÍK XI.

ČÍSLO 131

SLOVO OTCE JAKUBA

Milí farníci!

*Konečně jsme se dočkali! Čtyři roky čekání, ale už je to tady! Jágr, Sábliková, Bauer, Soukalová, Březina, Ledecká, Koudelka a další naděje... Ano, jsou tady **XXII. zimní olympijské hry** v ruském Soči. Ve stínu olympijského ohně a pod pěti kruhy, symbolizující všechny trvale obývané kontinenty naší planety, se v rámci fair-play, rytířskosti a sportovních výkonů střetne spousta sportovců usilujících o co nejlepší výsledek a medaili. Myslím, že se náš život na 16 dní asi těžko zastaví, a ne každý je sportovní nadšenec, ale možná po očku budeme sledovat úspěch našich olympioniků.*

*„Důležitou věcí v životě není vítězství, ale zápas, základem není to, že se zvítězilo, ale že se bojovalo dobře.“ Jistě je to krásná myšlenka barona Pierre de Coubertina, které by se měli držet všichni olympionici. Ale i **my jsme** svým způsobem **sportovci**. Ač to tak nevypadá, tak každý z nás je postaven na start tratě našeho života a běží k cíli. Jak říká apoštol Pavel: „Nevíte, že při běhu na závodišti sice všichni závodníci běží, ale cenu že získá jenom jeden? Běžte tak, abyste*

jí dosáhli! Kdo se však chce zúčastnit nějakého závodu, zachovává ve všem zdrženlivost. Oni to dělají, aby získali věnec pomíjející, ale my věnec nepomíjející!“ (1 Kor 9,24-25) Co je tím cílem či věncem myšleno, je, zdá se, jasné – každý z nás má usilovat, aby dosáhl nebe. Není to jednoduchý úkol, na což sv. Pavel upozorňuje sportovní hantýrkou. Je třeba se nevzdávat, stále trénovat a bojovat. Abychom nakonec spolu s apoštolem národů mohli říci: „Dobrý boj jsem bojoval, svůj běh jsem skončil, víru jsem uchoval. Teď mě už jen čeká věnec spravedlnosti, který mi v onen den předá Pán.“ (2 Tim 4,7-8a)

Přejme našim sportovcům hodně úspěchu a všem olympionikům coubertinovského ducha, aby dokázali předvést vše, co natrénovali, a o kousek dál zase posunuli hranice lidského umu. I my se snažme o co nejlepší výkon ve svém životě, aby se nám na krku nehoupala pouze zlatá olympijská medaile, ale abychom obdrželi nepomíjející věnec věčného života.

o. Jakub

SVĚTEC

m ě s í c e

svatá
Juliána

* 16. února *

Narodila se kolem roku 285 v Nikomedii, v dnešním Izmiru v Turecku v pohanské rodině. Juliánu od dětství přitahoval život křesťanů, kteří v dané oblasti působili. Když povyroستla, začala nejprve ze zvědavosti navštěvovat tajně shromáždění křesťanů, přijala víru a stala se křesťankou. V devíti letech ji zasnou-

bili pohanskému mladíkovi Eleusiovi a oddání měli být, až bude Juliáně 18 let. Když bylo Juliáně 18 let, prohlásila, že se za Eleusia vdá, pokud se on dá pokřtít. To vyvolalo hněv u otce i snoubence a udali ji jako praktickou křesťanku. Eleusius by už v té době městským prefektem, a proto sám nařídil a vedl mučení Juliány, aby jí od víry odvrátil. Ta však i přes kruté mučení vytrvala ve víře a byla nakonec polita tekutým olovem a stala. Stalo se tak roku 304. Ostatky Juliány se dostaly v 6. století do Kumy, staré řecké osady u Neapole, a v roce 1207 byly přeneseny do Neapole.

Juliána je nejčastěji znázorňována s ďáblem, který se jí snaží zlákat. Během staletí byly znázorňovány i různé způsoby jejího mučení, např. jak byla zavěšena za vlasy nebo zůstávala v kotli nad ohněm.

Spolu s Juliánou bylo popraveno dalších asi 120 až 130 mučedníků.

Její a jejich památku si připomínáme 16. února.

MS

OHLEDNUTÍ

Tříkrálová sbírka

My tři králové jdeme k vám, štěstí, zdraví, vinšujem vám... takto děti z naší farnosti zpívaly lidem v širokém okolí během 4. a 5. ledna v rámci celorepublikové Tříkrálové sbírky 2014, kterou pořádá Charita České republiky.

Sešli jsme se po mši sv. v sobotu v pastoračním centru. Vytvořili jsme 7 skupinek koledníků, společně jsme zazpívali všem známou koledu a po požehnání jsme se rozešli do přidělených rajónů.

Po dopoledním koledování jsme měli společný oběd, za který děkujeme úžasným kuchařkám Miluše a Soně. Uvařili nám výbornou polévku a palačinky, které nám s láskou a pořádnou dávkou marmelády namazali naši otcové Václav a Jakub.

V neděli jsme již neobcházeli určená místa, ale děti zpívaly před našimi kostely.

Netušila jsem, že koledování může být tak únavné. Děkala jsem si po sbírce legraci, že v televizi jsem o sbírce slyšela, ale nikdy nemluvili o tom, že je tak fyzicky náročná :-). Ale moje děti koledovaly s obrovským nadšením. Radostně obdarovávaly lidi svým zpěvem, úsměvem a chutí, se kterou neúnavně koledovaly. Jsem moc ráda, že jsme se sbírky mohli aktivně zúčastnit. Pohled na rozzářená očka koledujících dětí a následnou radost v očích těch, u kterých jsme koledovali, byl pro mě samotnou tím největším darem. Navíc mohly děti zažít, co znamená nezištně pomáhat lidem, kteří to potřebují. Na otázku,

jestli by si penízky chtěly nechat, jasně odpověděly, že ne, že je to pro Charitu. Můj osmiletý syn o sbírce řekl: „Je to těžké chodit pěšky, ale i hezké, protože se tím udělá radost mnoha lidem.“

V naší farnosti se v Tříkrálové sbírce vybralo více než 57 tisíc korun. Všem, kteří se jakkoliv do sbírky zapojili, upřímně Pán Bůh zaplať. A v příštím roce ... *My tři králové přijdeme k vám, štěstí, zdraví, vinšovat budeme vám :-)*

P.S. Otec Václav chválil malého Štěpánka, že má plnou pokladničku, že hodně vykoledovali. Na to mu obratem Štěpánek odpověděl: „Ale tys mi tu ještě nic nedal...“ :-)

MK

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

Ministrantská příprava mikrostranti

Chci poděkovat starším ministrantům Martinovi, Raďovi a Kubovi, kteří pomáhají s přípravou a průběhem schůzek a také rodičům, že se zúčastňují výletů a povzbuzují kluky k této tak krásné službě.

o. Vítězslav

Již nějakou dobu se připravují kluci ve věku od 5 do 8 let na ministrování v naší farnosti. Když se sejdou všichni, tak jich je dohromady 17. Scházíme se jedenkrát za měsíc v kostele, kde se učí znát liturgické předměty, pohybovat se u oltáře, chodit včas na mši svatou a hlavně prožívat velkou radost z toho, že slouží Pánu Ježíši u oltáře. Duchovně nás doprovází životopis Dominika Savia, který si na každé schůzce čteme.

Jednou za měsíc také pořádáme společné výlety s rodiči a sourozenci (Staré Zubří a aquapark Valašské Meziříčí, Vychýlovka na Slovensku, Čeladná a Opálená...). Máme z výletů spoustu společných zážitků a těšíme se na další.

Jan Pavel II. – stručný životopis

dokončení z minulého čísla

Kardinál Karol Wojtyła byl zvolen papežem 16. října 1978. Přijal jméno Jan Pavel II. 4. března 1979 byla publikována jeho první encyklika „Redemptor hominis“. V červnu přijel na pastorační návštěvu Polska. V říjnu 1979 promluvil před Valným shromážděním OSN v New Yorku. V listopadu 1979 se setkal s patriarchou Dimitriem I. v Turecku. 13. května 1981 v 17:19 na náměstí sv. Petra spáchal na Jana Pavla II. atentát Turek Ali Agca. Po náročné operaci byl hospitalizován na poliklinice Gemelli. Rok po atentátu se v květnu 1982 se odebral na pouť do portugalské Fatimy, aby zde Panně Marii poděkoval za její mateřskou ochranu při atentátu. 25. 3. 1984 zasvětil a odevzdal svět a Rusko Neposkrvněnému Srdci Panny Marie. 1986 navštívil římskou synagogu. 27. října 1986 předsedal v Assisi Světovému dni modliteb za mír. 26. srpna 1990 apeloval naléhavě na mírové uspořádání v zemích Perského zálivu po irácké invazi do Kuvajtu. 15. ledna 1991 zaslal prezidentovi USA Georgi Bushovi st. a iráckému prezidentovi Saddámu Husajnovi list, aby odvrátil válku v Perském zálivu.

1992 byl zveřejněn „Katechismus katolické církve“. 9. a 10. ledna 1993 předsedal v Assisi modlitebnímu setkání za

mír v Evropě, zejména na Balkánu. 2002 vyhlásil apoštolským listem „Rosarium Virginis Mariae“ Rok růžence a přidal k této tradiční mariánské modlitbě pět „tajemství světla“. 14. a 15. srpna 2004 se odebral na pouť do Lurd, 5. září 2004 navštívil Loreto: jde o jeho poslední pouť.

30. ledna 2005 naposledy veřejně vedl tradiční nedělní modlitbu Anděl Páně. 1. února 2005 byl hospitalizován na poliklinice Gemelli, kde s přestávkami zůstal až do 10. března. 30. března 2005 se při generální audienci ukázal v okně Apoštolského paláce. Nebyl schopen promluvit, ale přesto požehnal tisícům poutníků, kteří se shromáždili na náměstí svatého Petra. Bylo to jeho poslední veřejné vystoupení. Jan Pavel II. zemřel 2. dubna 2005 ve 21:37. Byla to první sobota v měsíci a zároveň předvečer svátku Božího milosrdenství.

Jan Pavel II. žil necelých 85 let, papežem byl skoro 27 let.

1. května 2011 o neděli Božího milosrdenství byl ve Vatikánu papež Jan Pavel II. blahořečen.

XXII. SVĚTOVÝ DEN NEMOCNÝCH

11. února 2014

Každoročně probíhá v celé církvi Světový den nemocných, který byl založen bl. papežem Janem Pavlem II. v roce 1993 a slaví se vždy o Památce Panny Marie Lurdské. Důvodem vzniku těchto dní bylo především přesvědčení o tom, že je třeba poukázat na problémy utrpení a posílit ty, kdo prožívají chvíle bolesti, a také podpořit všechny ty, kdo pečují o nemocné, a to nejen zdravotnický a ošetrovatelský personál, ale i rodinné příslušníky.

Tématem letošního Světového dne nemocných je *Víra a láska*, které se opírá o biblický citát z prvního listu apoštola Jana: *Také my jsme povinni položit život za své bratry.* (1Jan 3,16).

Rád bych vás v rámci našeho farního časopisu seznámil s některými klíčovými myšlenkami tohoto dokumentu, protože se domnívám, že mohou být podnětné nejen pro nemocné a jejich pomocníky, ale pro nás všechny. Někde jsem totiž četl myšlenku, že není tak těžké obdivovat Boha v krásných skutečnostech, ale daleko obtížnější se nám vidí jeho přítomnost ve věcech těžkých, v nemoci, bolesti a utrpení. Kdo ovšem dostal takovýto dar, ten může vidět svět, druhé i sám sebe v daleko hlubších souvislostech.

o. Václav

Zde je tedy několik myšlenek papeže Františka:

Když Boží Syn vystoupil na kříž, zrušil samotu utrpení a osvětlil její temnotu.

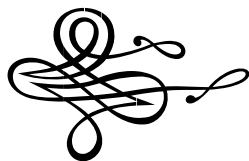
Jsme tím uvedeni do tajemství Boží lásky k nám, která dodává naději a odvahu: naději, protože v Božím záměru lásky se i noc bolesti otevírá velikonočnímu světlu; a odvahu k tomu, abychom každé nepřízni čelili v jeho společenství a ve spojení s ním.

Ježíš neodstranil z lidské zkušenosti nemoc a utrpení, ale tím, že ho vzal na sebe, proměnil ho a dal mu jiný rozměr. Nový rozměr utrpení spočívá v tom, že nemá poslední slovo, tím je nový život v plnosti. Proměna je dána tím, že ve spojení s Kristem se nemoc a utrpení mohou stávat pozitivními.

Když k těm, kdo potřebují péči, přistupujeme láskyplně, přinášíme jim uprostřed rozporů tohoto světa naději a Boží úsměv. Když se velkorysá odevzdanost druhým stane stylem naší činnosti, vytváříme prostor pro Kristovo srdce, zahříváme se jím, a tak přinášíme svůj příspěvek pro příchod Božího království.

Kříž je jistota věrné Boží lásky k nám, která dokáže vstoupit do našeho hříchu a odpustit ho, vstoupit do našeho utrpení a dát nám sílu jej nést, vstoupit i do naší smrti, zvítězit nad ní a dát nám spásu.

Plné znění Poselství na: www.cirkev.cz (31. 1. 2014)

V letošním roce budeme v naší farnosti tak jako každoročně udílet Svátost pomazání nemocných při mších svatých, a to přesně měsíc po Památce Panny Marie Lurdské, v úterý 11. března 2014 v kostele Ducha Svatého v 8.30 hod. a v kostele Navštívení Panny Marie v 18.00 hod.

RODIČŮM a dětem

Výhybka

Je podvečer, venku vlezlá zima a tma. Čekárna na autobusovém nádraží je plná lidí čekajících na své spoje. Každý vypadá jak tajuplný ostrov pohroužený sám do sebe. Hladinu ticha čeří jen dvě děti, chlapeček asi čtyřletý a o trochu větší holčička. Různě se poštuchují, šmejdí po místnosti a snaží se nenudit, zřejmě čekají delší dobu a už je to nebaví. Jejich maminka, obtěžkaná plnými nákupními taškami a starostmi, má unavenou tvář a evidentně touží být také ostrovem tupě zírajícím, ale děti jí to neumožní. Čím víc povykují, tím víc žena zvyšuje tón hlasu a hrubne jí tvář i výrazy adresované malým nezbedům.

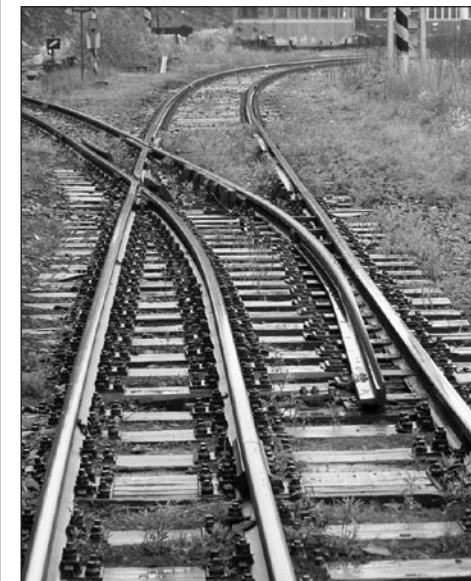
Je mi líto jí i dětí. Dostaly se do začarovaného kruhu – čím bude maminka agresivnější, tím budou děti víc zlobit... Ti dva si opravdu začali dělat vyložené naschvály a nadávat si, až na ně maminka zaječela na celou čekárnu: „Proč nemůžete klidně sedět jako ostatní lidi?“ „Ostatní lidi“ sebou polekaně cukli, jen dva špinaví bezdomovci využívající tepla v místnosti se potěšeně narovnali, že jsou dávaní za příklad, jak tam hezky sedí... „Protože jsme děti!“ prohlásil pohotově malý klučina. Ta prostinká pravda mě rozesmála. Kluk se překvapeně otočil, a když jsem se usmála, pozorně mě začal zkoumat. Pohled mu sklouzl na můj košík plný roztodivných předmětů, kde vykukovaly dvě ovečky.

„Chceš se podívat?“ kývla jsem na něj tiše a on prstíkem ovečku něžně pohladil. „Podívej, ta menší je jako ty a ta větší tvoje sestřička, mají se moc rády,“

a tulila jsem ovečky k sobě. Mezitím se nenápadně přišla podívat i dívenka a plaše sledovala, co se to děje. Vytáhla jsem z košíku zvláštní dřevěný nástroj, který napodobuje zvuk potůčku. „Chcete si to zkusit?“ „Jééé,“ užasle vydechly obě děti a ospalou čekárnou se rozezpíval zurčivý rozpustilý potůček. Kouzelná chvíle. „Ostrovy“ se probraly z apatie a nevěřícně se rozhlížely, maminka se uvolněně usmála a děti si začaly hrát na zlatou rybičku. Když jsem odcházela, vesele mi zamávaly.

Ten večer jsem zrovna měla přednášku *O laskavosti*. A už pokolikáté mě překvapilo, jak jednoduché je malou laskavostí přehodit výhybku nálady či chování, které se ubírá nežádoucím směrem. Problémem je si to včas uvědomit a mít k tomu sílu a kreativitu...a o to je třeba prosit Ducha Božího, ať nás to učí. Je to Odborník, sám Ježíš nám slíbil, že Duch svatý nás naučí všemu :-).

Teta Fany

Dnešní měsíc přináším k zamyšlení články na webových stránkách České provincie Tovaryšstva Ježíšova (zkráceně jezuitů). Její název je: <http://www.jesuit.cz/>. Tyto stránky jsou velmi bohaté na informace ať už z historie řádu, provozovaných aktivit jednotlivých řeholních bratří, vydaných knižních titulů, či poskytnutých rozhovorů. Nejsou zde pouze informace k zamyšlení, ale stránky obsahují také něco pro zasmání. Tím jsou vtipy na jezuitu obsažené v rubrice Humor.

Stránky jsou koncipovány jako většina jiných stránek, které jsme už společně prošli, tzn. levý sloupec obsahuje komplexní informace o řádu a jeho aktivitách. Nebudu se již zmiňovat o jednotlivých záložkách, to si můžete přečíst sami. Za zmínku ovšem stojí rubrika Rozhovory, kde můžeme najít např. rozhovor s českým provinciálem Josefem Stuchlým, který se zúčastnil Konference evropských jezuitských provinciálů v Římě. Druhou zajímavou nabídkou je možnost přihlásit chlapce ve věku 10 – 15 let na tábor. Pro letošní rok je v plánu šest turnusů zaměřených na rytířství těla i ducha. Z předcházejících turnusů jsou zde fotografie. Informace o táborech najdete v sekci: Aktivity – tábory.

Webové stránky přinášejí také možnost Modlitby on-line. Tu najdete v horní liště webové stránky. Jedná se o vedenou, několikaminutovou meditaci, která obsahuje jak jednotlivé myšlenky, tak kratičké úryvek z Písma. K meditaci si můžete pustit hudbu kliknutím na ikonku re-
práčku. Modlitba je na každý den jiná.

Lydie Štulová

INFORMACE

- **19.2.** od 16.00 v knihovně pastoračního centra **setkání seniorů**, téma: Postní doba.
- **20.2.** od 19.00 **Nábožko pro dospělé** – *Podobenství o čestném místě u stolu*, F. Böhmová, v pastorační místnosti farního kostela.
- **2.3.** od 15.30 v Pastoračním centru JP II. **Farní maškarní ples.**

**Zjevení Panny Marie v Lourdech
v roce 1858 (slavnost 11. února).**

Ain Karim – měsíčník římskokatolické farnosti Ostrava-Zábřeh, registrován na MKČR č. E13947. Vydává Římskokatolická farnost Ostrava-Zábřeh, U zámku 6, IČO 45210446, tel.: 599 097 086. Příspěvky zasílejte na: ainkarim@centrum.cz
Internet: www.farnostoz.cz
Vedoucí redaktor: o. Vítězslav Řehulka
Redakční rada: o. Jakub Dominik Štefík, o. Václav Tomiczek, M. Domašik, M. Staňková, F. Böhmová, L. Stulová
Grafická úprava a sazba: J. Böhm
Číslo 131 dáno do tisku 8. února 2014